

Locks 9, 12

CURIERUL MISSIONAR

„CÂT DE PRUMOASE SÎNT PICIOARILE

CE-LOR CE BINEVESTESC CELE BUNE”

CE-LOR CE BINEVESTESC PACE,

Anul XX.

No. 1.

Cuprins:

Principii

O datorie

Viitorul bisericii

Către predicatori și slujbași

Porunca III-a din Decalog

Un apel

În insulele mării

Raportul Adunării Generale
a Conferinței Suceava-Prut

Raportul Adunării Generale
a Conferinței Someș-Mureș

Mișcarea Adventă

Darul profetic în biserică

Biblioteca Spiritului Profetic

Cincisprezece minute misio-
nare

Cercul Tabita

Diverse

PRINCIPII

„Cuvântul lui Dumnezeu nu susține metodele acelea cari ar aduce îmbogățirea unei clase pe urma apăsării și suferinței alteia. În toate așezările noastre el ne învață să ne așezăm în locul acelora cu cari avem de a face, și să ne îngrijim nu numai de cele ale noastre dar și de ale altora. Acela care caută să folosească nenorocirile altuia pentru ca să aibă el un câștig, sau care caută să profite de slăbiciunea sau de nepriceperea altuia, calcă atât principii cât și învățăturile Cuvântului lui Dumnezeu”.

Deut. 15, 10. 6; 24, 17; 24, 10—12; Exodul 22, 26—27; Lev. 25, 14; 19, 35; Deut. 25, 13. 14; Mat. 5, 42; Ps. 37, 21; Isa. 16, 3. 4.

Reguli de observat în afaceri

„Cuvântul lui Dumnezeu nu îngăduie nici un fel de procedeu care ar duce la îmbogățirea unei clase prin apăsarea sau pricinuirea de suferințe altor clase de oameni. În toate treburile și afacerile noastre, Biblia ne învață să ne punem pe noi în locul celor cu cari avem de a face și să avem în vedere nu numai interesul nostru, ci și pe al altuia. Cine caută să profite în dauna altuia sau să tragă foloase din slăbiciunea sau din nepriceperea lui, acela păcătuiește contra principiilor și contra învățăturilor din Cuvântul lui Dumnezeu.

„Să nu te atingi de dreptul străinului și orfanului, și să nu iei zlog haina văduvei”. „Dacă ai vreo datorie la aproapele tău, să nu intri în casa lui ca să-i iei lucrul pus zalog; ci să stai afară și cel pe

care l-ai împrumutat să-ți aducă afară lucrul pus zalog. Dacă omul acela este sărac, să nu te culci cu lucrul luat zalog dela el la tine”. „Dacă iei zalog haina aproapei tău, să i-o dai înapoi înainte de apusul soarelui; căci este singura lui învelitoare. . . . ; cu ce are să se culce? Dacă strigă spre Mine după ajutor, Eu îl voi auzi, căci Eu sunt milos”. „Dacă vindeți ceva aproapei vostru, sau dacă cumpărați ceva dela aproapele vostru, niciunul din voi să nu înșele pe fratele lui”.

„Să nu faceți nedreptate la judecată în măsurile de lungime, de greutate și de volum”. (Biblia Americană Revăzută). „Să n'ai în sacul tău două feluri de greutate, una mare și alta mică”. „Să aveți cumpene drepte, greutatei drepte, efe drepte și hine drepte”.

„Celui ce-ți cere, dă-i; și nu întoarce spatele celui ce vrea să se împrumute dela tine”. „Cel rău ia cu împrumut, și nu dă înapoi; dar cel neprihănit este milos, și dă”.

„Sfătuește, mijlocește, acoper-ne ziua nămiaza mare cu umbra ta, ca noaptea neagră, ascunde pe cei ce sunt urmăriți, nu da pe față pe cei fugiți! Lasă să locuiască pentru o vreme la tine pe cei gonți . . . , fii un loc de scăpare pentru ei împotriva pustiitorului”.

„Planul de conducere a vieții, pe care-l dete bunul Dumnezeu poporului Izrail, era rânduit să rămână ca model pentru tot neamul omenesc. Dacă principiile acestea divine ar fi puse în practică azi, cât de cu totul alta ar fi fața lumii!” — „Pe urmele Marelui Medic”, pp. 187. 188.

„Curierul Misionar”

Foaie lunară

A Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 10.
Abonamentul pe un an lei 100.

Cel mai bun capital: „Educație”, pag. 132. 133.

Principii ale lucrării administrative luate din Biblie: „Educație”, pag. 131—140.

Câștig și pagubă: „Educație”, pag. 135—140.

Sunt necesare principii drepte

„Aceia cari lucrează în ramura administrativă ar trebui să se străduiască pe toate căile să nu cadă în greșeală pe urma unor principii sau metode rele. Raportul vieții lor poate fi ca și al lui Daniel la curtea Babiloniană. Când toate lucrările lui administrative au fost supuse la cea mai deaproape cercetare, nu s'a putut afla nici cea mai mică greșeală. Raportul vieții lui administrative, oricât de neîntreg ar fi, cuprinde învățături vrednice de a fi studiate. El descoperă faptul că un administrator nu e necesar să fie un om al șiretlicurilor și al vicleniei. El poate să fie un om călăuzit de Dumnezeu la fiecare pas. Daniel, în timp ce era prim-ministru al împărăției Babilonului, era și un profet al lui Dumnezeu, privind lumina inspirației cerești. Vieța lui este o ilustrație de ceea ce poate fi oricare administrator creștin”. — *Slujitorii Evangheliei*, pag. 424 ed. engl.

Nevoia de administratori

„În vremea aceasta lucrarea lui Dumnezeu are nevoie de bărbați și femei cari au însușiri rare și a-lese puteri administrative; bărbați și femei cari să cerceteze cu răbdare și amănunțit nevoile lucrării din diferite câmpuri; oameni cu putere de a lucra mult, oameni cari au inimă caldă și plină de bunătațe, minte rece, judecată sănătoasă și nepărtinitoare; oameni sfințiți de spiritul lui Dumnezeu, și cari pot spune fără teamă **Da**, sau **Nu** și **Amin**, la propuneri; oameni cari au convingeri puternice, înțelegere clară, și inimă curată și plină de simpatie; oameni cari pun în practică cuvintele: „Voi toți sunteți frați”, (Mat. 23, 8); oameni cari se străduiesc să înalțe și să refacă neamul omnesc”. — *Slujitorii Evangheliei*, pp. 424. 425 ed. engl.

„Mai ales e nevoie de administratori consacrați, oameni cari vor pune în practică principiile adevărului la fiecare lucrare administrativă. Aceia cari sunt puși cu

răspunderea asupra treburilor financiare nu trebuie să ia asupra lor alte poveri, poveri pe cari ei nu sunt în stare să le poarte; tot astfel răspunderea lucrărilor administrative nu trebuie să fie lăsată pe seama unor oameni nepricepuți. Cei cu răspundere în lucrare au greșit uneori, îngăduind să fie rânduiți oameni lipsiți de tact și de îndemănare pentru a purta grija de mari interese financiare.

„Oameni promițători în cele administrative ar trebui să se desvolte și să-și desăvârșească talentele lor prin **studiul și educația** cea mai **temeinică**. Ei trebuie să fie încurajați a merge în asemenea locuri, în cari, ca școlari, să poată câștiga repede cunoștințe de principiile și metodele administrative cele mai bune. Niciunul

din administratorii cari astăzi sunt în legătură cu lucrarea nu trebuie să fie om nepriceput. Dacă în vreo ramură de lucrare oamenii ar trebui să folosească prilejurile ce le vin pentru a ajunge înțelepți și folositori, aceasta e tocmai la oamenii cari folosesc însușirile lor pentru desvoltarea împărăției lui Dumnezeu în lumea noastră. În vederea faptului că noi trăim atât de aproape de încheierea Istoriei pământului, ar trebui să fie mai multă desăvârșire în lucrare, mai multă lucrare, rugăciune, priveghere și așteptare vigilentă. Agentul omnesc ar trebui să se străduiască să atingă desăvârșirea, pentru ca să poată fi un creștin ideal și întreg în Isus Hristos”. — *Slujitorii Evangheliei*, pp. 423. 424 ed. engl.

(Va urma)

O datorie

Inceputul unui nou an... Nădejdi noi se înfiripă în inima fiecărui ins și hotăriri mărețe se iau pentru zilele ce ne stau în față. Este bine așa, și acest dor de mai bine ar trebui să formeze năzuința noastră zi după zi.

Dar dacă această râvnă spre ceva mai bine și spre ceva mai mult decât am înfăptuit până acum în vreo ramură de activitate oarecare, cu atât mai mult aceasta își are locul cel mai potrivit în cele ale vieții noastre de credință.

Vieța de creștin nu înseamnă rămânerea continuu în starea aceea la care am ajuns când am auzit glasul lui Dumnezeu și am făcut un legământ cu El prin botez. O, nu! Acesta este doar primul pas pe calea pe care vrea să ne ducă Mântuitorul nostru. Zi cu zi noi trebuie să creștem în toate cele ale împărăției cerești, și să ne obișnuim cu vieța de acolo și cu cerințele acestei împărății.

Dacă a fost vreodată o vreme care să trezească pe oameni la o mai deplină cercetare de sine, atunci nu poate fi alta mai potrivită decât aceea în care trăim noi acum. Evenimentele cari vin într'o așa mare grabă, unul după altul, aduc cu ele solii minunate, dintre cari una străluceste uimitor vestind că **Hristos vine**, și cerând cu insistență o **curățire** din partea poporului Său, adică o **pregătire temeinică** spre a fi demni să-L întâmpinăm.

Dar, dacă noi am avut privilegiul cel mare de a auzi chemarea ce Isus o adresează atât de iubitor: „Vino, așa cum ești!” nu la fel este cazul cu cei iubiți din preajma noastră. Oare ne-am făcut noi datoria pe deplin față de părinții noștri în primul rând, și

apoi față de rudele noastre apropiate. Cei de cari inima noastră este atât de strâns legată încât orice auzim despre ei, ne face să tresărim, ca nu cumva să fi venit peste ei vreo nenorocire, oare ei sunt mântuiți? Găsit-au ei pe Mântuitorul? Le-am înlesnit eu aceasta, sau poate, o, departe fie de fiecare dintre noi, i-am împiedecat a ajunge și ei la fericirea de care mă bucur eu?

Dacă nu toți pot ține lecturi biblice, și aceasta din diferite motive, totuși fiecare dintre noi putem pune în mâinile părinților și rudelor revistele noastre cari cuprind lecturi biblice alese și de folos spre mântuirea lor. De aceea, Editura noastră, în dorul de a veni în ajutorul membrilor noștri și în această privință, s'a gândit să pună deoparte un număr de reviste cari să le ofere membrilor cu un preț foarte mic, și anume unele reviste cu 2 lei, iar altele cu 3 lei, și cu cari membrii noștri să poată face această lucrare.

Aruncați sămânța Evangheliei ce se găsește pe paginile acestor reviste, și rodul nu va întârzia să se arate spre bucuria fiecăruia.

Cereți aceste reviste cât mai neîntârziat, și începeți lucrarea ce Domnul o așteaptă din partea fiecăruia dintre noi.

Se poate că o revistă ce ne-a costat această sumă mică de 2 lei sau 3 lei, și plăcuta osteneală de a fi lăsată în casa cuiva, va aduce mântuirea în acea casă. Și cine poate descrie fericirea ce va urma și binecuvântarea Domnului?

Luați să aveți în casă din aceste reviste, și dați la toți cari vă vizitează.

Comanda o puteți face sau prin Cercul Misionar al Comunității sau direct la Editură.

Viitorul bisericii

Răspunderile lucrătorilor

Oricât ar fi de însemnată sau neînsemnată însărcinarea ce ne-a fost încredințată în lucrarea Domnului, noi avem datorita ca să ne cercetăm și să ne judecăm pe noi înșine. E lucru lămurit că o mare parte din păcatele Bisericii se datorește lipsei de spiritualitate a lucrătorilor. Dumnezeu și-a ales un popor binevoitor și dornic de a umbla în căile Domnului și de a face lucrarea Sa. Dar suntem noi la înălțimea chemării cerești ca conducători și ca păstori ai turmei?

„Iar tu, om al lui Dumnezeu, fugi de aceste lucruri, și caută neprihănirea, evlavia, credința, dragostea, răbdarea, blândețea. Luptă-te lupta cea bună a credinței; apucă viața veșnică la care ai fost chemat”. 1 Tim. 6, 11, 12.

Suntem noi, într-adevăr vrednici să purtăm acest titlu de nobletă: „Oameni ai lui Dumnezeu”? Fugim noi în fiecare clipă cu hotărâre de tot ce vine dela lume și de poftele sale, de poftele cărnii și de stricăciunile sale, de inima noastră din fire decăzută, de caracterul nostru rău cu nedesăvârșirile sale, cu înclinațiile sale către mândrie, către egoism, necredință, critică și rău sub toate formele lui atrăgătoare și înșelătoare?

Căutăm noi cu stăruință, în lupte lungi pe genunchi, în meditații, în examene serioase ale conștiinței, harul spiritual care va face din noi adevărate modele pentru turmă?

Suntem noi cu adevărat îmbrăcați în dreptatea lui Hristos, nu cum am fi cu o haină ce ascunde murdăria, ci ca și cu o putere care transformă caracterul și viața, sfințește voința și întreaga ființă. Luptăm noi în fiecare clipă lupta cea bună a credinței pe câmpul de luptă al inimii noastre, până când ea ajunge să fie locuită de Duhul Sfânt? Am apucat noi viața veșnică în așa măsură ca să ajungem „morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu”, astfel ca eul să fie răstignit în fiecare zi, să fim liberați de orice idolatrie, ca Hristos să trăiască în noi și să domnească în noi ca suveran?

V.

de F. Charpiot

Intrebări serioase și grozave chiar, cari cer un examen lăuntric al inimii noastre, un examen al vieții noastre de familie, ca și un examen al nostru aparte, precum și un examen al slujbei pe care o îndeplinim. Să nu pierdem nicio clipă din vedere că suntem expuși atacurilor celor mai înverșunate și mai iscusite ale Vrăjmașului.

„Satana vine cu ispite speciale la predicator. El știe că predicatorii nu sunt decât oameni, că nu au o dreptate și o sfințenie a lor proprie; că comorile Evangheliei au fost așezate în vase de lut, pe cari numai puterea divină le poate face vase de cinste. El știe că Dumnezeu a rânduit ca predicării să fie un mijloc puternic pentru salvarea sufletelor și că ei vor avea succes în lucrarea lor, numai dacă vor lăsa ca Tatăl ceresc să conducă viața lor. De aceea el folosește toată iscusința sa, ca să-i atragă în păcat, știind că slujba lor face ca păcatul în ei să fie cu atât mai păcătos; căci săvârșind păcatul, ei se fac singuri slujitori al păcatului”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 124.

Ce mărturie merităm noi?

Să facem față cu mult curaj și căință muștrării aspre pe care ne-o adresează îndurarea divină. Ochiul cercetător care pătrunde străfundurile inimii, care cunoaște tainele vieții noastre ascunse și care cântărește până și cele mai ascunse motive, nu se înșală niciodată în judecățile Sale.

„Ar trebui să fie de o sută de ori mai multe întoarceri la Dumnezeu, de cum arată astăzi raportul, dacă lucrătorii ar fi fost ceea ce trebuie să fie; o mare parte din superficialitatea lucrării se datorește superficialității lucrătorilor”. — E. G. White, „Review and Herald, No. 14, 1889.

„Cum aş putea vorbi ca să trezesc poporul nostru? Vă mărturisesc că nu sunt puțini lucrătorii cari stau înaintea popoului spre a le explica Scripturile și cari sunt mânjiți. Inimile lor sunt stri-

cate și mâinile lor necurate. Și cu toate acestea mulți strigă: „Pace, pace!” și lucrătorii nelegiurii nu sunt alarmați”. — „Mărturii”, Vol. 5, p. 78.

„Se apropie zilele când va avea loc o mare confuzie și încurcătură. Satana îmbrăcat în haine de înger va înșela, dacă se poate, chiar pe cei aleși. Mulți vor fi dumnezeii și domnii. Va sufla feliurite vânturi de doctrină. Acei cari au adus un omagiu suprem științei, pe nedrept numită astfel, nu vor mai fi atunci conducători. Acei cari și-au pus încrederea în știința lor, în geniul și talentul lor, nu vor mai sta în capul rândului și să pășească înainte. Ei nu au ținut pas cu lumina. Acelora cari s’au dovedit necredincioși, nu li se va mai încredința atunci conducerea turmei. În lucrarea solemnă din timpul sfârșitului puțini oameni mari vor lua parte. Ei sunt încrezuți în ei înșiși, fără o legătură cu Dumnezeu, și El nu-i poate folosi”. — Idem, p. 80.

„Mulți au ridicat în slăvi știința și au pierdut din vedere pe Dumnezeu oricărei științe. Nu așa se întâmplă în vremurile de curăție ale bisericii. Dumnezeu va face în zilele noastre o lucrare la care puțini se gândesc. El va ridica din mijlocul nostru pe aceia cari sunt învățați mai mult prin ungera Duhului Sfânt, decât printr’o altă educație științifică din școli. Aceste înlesniri nu trebuie disprețuite sau condamnate, căci ele sunt dela Dumnezeu, dar nu pot să dea decât rezultate exterioare. Dumnezeu va arăta că nu depinde de savanții muritori și îngâmfați.

„Sunt puțini oameni cu adevărat consacrați printre noi; puțini cari au luptat și au câștigat biruința în eul personal. Adevărata pocăință este o schimbare completă a sentimentelor și a adâncurilor inimii; o deplină rupere față de tovrășiile lumești, fugind de atmosfera lor spirituală și o scăpare de sub puterea care stăpânește gândurile, ideile și influențele lor”. — Idem, pp. 82, 83.

Lucrătorii de cari are nevoie Dumnezeu

„Noi nu suntem poporul lui Dumnezeu dacă nu suntem în întregime ai Săi. Orice povară și orice păcat trebuie dat la o parte”. — Idem, p. 83.

„Influența divină face ca sarea creștinului să aibă gust. Mulți predică doctrinele și teoriile credinței noastre, dar predica lor este ca și sarea care și-a pierdut gustul, căci Duhul Sfânt nu activează în lucrarea lor lipsită de credință. Ei nu și-au deschis inima ca să primească harul lui Hristos; ei nu cunosc lucrarea Duhului; ei sunt ca și o frământătură fără aluat, căci niciun principiu activ nu există în lucrarea lor și nu pot să câștige suflete pentru Hristos; aceasta este o haină pe care ei n'o poartă, o plinătate pe care ei n'o cunosc, o fântână din care ei nu beau.

„O, dacă ar cerceta ei cu mai mult interes lucrarea de ispășire a lui Hristos! Dacă ar adânci toți Cuvântul lui Dumnezeu cu interes și cu rugăciune, nu pentru a ști să răspundă în discuții asupra doctrinei, ci ca unii cari flămânzesc și vor să fie săturați, cari insetează și vor să-și potolească setea la fântâna vieții. Numai atunci se descopere Isus în sufletele noastre în toată frumusețea Sa, când cercetăm Scripturile cu inimi smerite, dându-ne seama de slăbiciunea și nimicnicia noastră.

„Atunci când devenim părtași ai firii dumnezeiești, vom privi cu scârbă orice înălțare de sine și ceea ce noi vom fi socotit drept înțelepciune, ne va apare ca sgură și noroiu”. E. G. White, „Review and Herald”, No. 29, 1893.

„Lucru de care are nevoie Biserica în aceste zile grele, este o armată de lucrători cari, asemenea lui Pavel, să se fi educat pentru o slujbă cu folos, cari au o temeinică experiență în cele ale lui Dumnezeu și cari să fie plini de zel și entuziasm. Dumnezeu are nevoie de oameni sfințiți și gata a se lepăda de ei înșiși, oameni în a căror inimă Hristos a devenit „nădejdea slavei”, și cari cu buzele atinse de focul sfânt propovăduiesc Evanghelia. Din pricina lipsei de asemenea lucrători, lanzește lucrarea lui Dumnezeu, și rătăcirii mari, asemenea unei otrave de moarte, mănjes morală și întunecă speranța unei mari părți din omenire”. — „Slujitorii Evangheliei”, p. 61.

„Vremurile acestea cer o mai mare activitate rodnică și o mai deplină consacrare. Eu strig către Dumnezeu: Scoate și trimite soli cuprinși de simțământul răspun-

derii, oameni în a căror inimă idolatria egoismului — care stă la temelia oricărui păcat — a fost răstignită; oameni cari sunt gata să se consacre în slujba lui Dumnezeu, fără nicio rezervă; lucrători cari își dau seama de sfințenia misiunii lor și de răspunderile chemării lor; hotărâți a nu aduce lui Dumnezeu o jertfă schiloadă, care să nu-i coste nicio efortare și nicio rugăciune”. — Idem, p. 114.

Fraților, în această lucrare binecuvântată, Dumnezeu ne-a incredințat slujba sfântă și glorioasă a împăcării. Dar suntem noi înșine împăcați cu El? Cu toate păcatele și relele noastre din trecut, El mai nădăjduște încă și astăzi în noi. Să-L desamăgim noi până într'atât încât să fie silit a mișca sfeșnicul nostru din locul său și a da privilegiile noastre altor instrumente mai umile și mai ascultătoare? Sau vrem să cădem astăzi la picioarele Sale cu inima plină de simțământul adânc al nimicnicii noastre și slăbiciunii no-

stre, implorându-L ca să ne învețe să răstignim eul nostru și să ne conducă la o consacrare mai deplină și mai statornică?

„Când cineva este golit cu totul de el însuși, când orice idol este scos din suflet, golul acesta este umplut de revărsarea Duhului lui Hristos”. — „Slujitorii Evangheliei”, pag. 287. Aceasta este experiența la care trebuie să ajungem fiecare dintre noi cari purtăm vasele Domnului.

„Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeu!” Ps. 42, 1.

„Nu Te voi lăsa să pleci până nu mă vei binecuvânta”. Gen. 32, 26.

Bunul Dumnezeu să ajute ca Biserica să urmeze îndemnul Sfinței Scripturi și să mijlocească, să stăruiască cu dragoste și râvnă pentru conducătorii pe cari Dumnezeu i-a pus în mijlocul ei.

F. Charpiot

Către predicatori și slujbași

Cu ocazia ținerii Conferințelor noastre Generale, s'a luat între altele și următoarele hotărâri cu privire la școala de Sabat:

Conștiinți de faptul că școala de Sabat este, pentru mișcarea Adventă în genere și pentru fiecare membru în deosebi, o binecuvântare mare, în timpuri bune ca și în timpuri de criză, hotărâm:

Să îndemnăm din nou pe toți credincioșii, tineri și bătrâni, ca să devină școlari regulați și punctuali ai Școlii de Sabat, să studieze lecțiunea zilnic, să contribuie cu darul lor la progresul lucrării, iar părinții să îndemne pe copiii lor să vină în școala de Sabat.

Pentru înfăptuirea hotărârii mai sus amintită, între altele este bine ca fiecare al treisprezecilea Sabat să fie consacrat cu totul școlii de Sabat. Aceasta este în armonie cu o hotărâre luată de Conferința Generală acum câțiva ani. Al treisprezecilea Sabat să fie consacrat ca o zi de îndemnuri în sensul hotărârii de mai sus. Programul să fie în felul următor:

8,30 — 9,15 ora instructorilor

9,30 — 10,30 școala de Sabat

10,45 — 11,15 desfășurarea unui program special al copiilor.

Copiii vor cânta o cântare specială, se va face o scurtă repetiție asupra lecțiilor învățate, să se dea loc la unul sau doi copii să spună poezii, să se predea premiile pentru copii precum și distincții acelor membri majori cari au luat parte regulat la școala de Sabat și au studiat zilnic lecțiunea. Tot în acest timp să se facă prezentarea țintei și măsura în care a fost ajunsă.

11,15 — 11,20 cântare specială

11,20 — 11,40 un scurt simpoziu, adică două sau trei persoane să spună în câteva cuvinte ceva cu privire la importanța școlii de Sabat și ce este școala de Sabat pentru fiecare în parte.

11,40 — 11,50 apel pentru frecvența regulată și punctuală la școala de Sabat și studiul zilnic al lecțiilor.

11,50 — 12,00 rugăciune specială și închiderea școlii de Sabat.

Acesta este un program de bază, lăsăm totuși inițiativei conducerei școlii de Sabat libertatea de a lucra în această direcție.

Sabatul de după amiază să fie întrebuințat potrivit programelor respective din acel Sabat.

P. H. Hermann

Porunca III-a din Decalog

De M. L. Andreasen

„Să nu iei în deșert Numele Domnului, Dumnezeului tău; căci Domnul nu va lăsa nepedepsit pe cel ce va lua în deșert Numele Lui". Exod 20, 7.

Această poruncă are de scop să întipărească respect sfânt sau a-dorare pentru Numele lui Dumnezeu, adăogând un avertisment a-celora cari iau cu ușurință Numele Său. E foarte potrivit că această poruncă urmează imediat după primele două, cari introduc pe Dumnezeu și poruncesc să I se a-ducă închinare. Adorarea este o parte vitală a închinării, atât de vitală încât pare cu neputință a exista una fără de alta.

Există însă oarecari indoieli cu privire la însemnătatea cuvântului ebraic tradus cu „deșert” sau „în deșert”, deși în general se presupune, că ar avea o oarecare legătură cu a jura fals. Se susține în general, că această poruncă ar interzice sperjurul și jurămintele mincinoase, de tot felul; lipsa de respect față de lucrurile sfinte, fie Numele lui Dumnezeu fie Ziua Sa, casa Sa, legea Sa, sau slujitorii Săi, și, orice jurământ nefolositor. Tâlcuind această poruncă, Hristos o aplică la conversația ușuratică, despre care El zice, că trebuie să fie, „Da, da; Nu, nu;” căci „ce trece peste aceste cuvinte, vine dela cel rău”. Mat. 5, 37.

Sperjurul a fost totdeauna considerat ca o gravă insultă morală. La unele popoare din vechime aceasta era pedepsit cu moartea. E semnificativ, că camenii își pierd, în mod treptat, simțământul cuvenit față de acest păcat, încât sperjurul s'a îmulțit în mod rapid, iar curțile de judecată sunt în neputință să înfrâneze răul. Oamenii par voioși a jura pentru o minciună, și nu se rușinează să meargă și mai departe, când e vorba să dea mâna cu mamona. Va fi poate bine să adăogăm și câteva ilustrațiuni despre stările de lucruri ce domnesc astăzi.

Lipsa de respect sfânt

Lipsa de respect față de lucrurile sfinte este un semn al timpului. A existat un timp când copilăria și cinstea femeii erau con-

siderate ca ceva sfânt, când onoarea și virtutea erau respectate cu sfințenie. Dar acum, acest timp a trecut aproape în totul. La mulți, vieța nu mai este respectată cu sfințenie, nici moartea, nici căsătoria și nici familia. Toate lucrurile au devenit pentru ei ordinare și profane. Această generație este în primejdie de a pierde una din cele mai frumoase moșteniri ale fiilor oamenilor — respectul sfânt. Animalele nu au acest respect. Aceasta este o trăsătură de caracter pe care o are numai omul. Iar dacă pierdem aceasta, atunci pierdem una din caracteristicile principale cari ne deosebesc de animale. Fiii oamenilor nu pot risca însă o așa pagubă.

Câteva din confesiunile religioase păstrează încă un respect sfânt pentru casa lui Dumnezeu. Pentru mulți alții însă, biserica a devenit ca un salon de club, ca o sală de adunare publică, ca un loc de întâlnire socială. Deși se discută încă, dacă biserica a luat locul templului sau al sinagogii, totuși, și într'un caz și într'altul, ea trebuie să fie respectată cu sfințenie și solemnitate, în deosebi când se ține serviciul divin. Dar aceasta lipsește prea adesea. Neorânduiala distruge spiritualitatea. In unele cazuri, neorânduiala degenerează în confuzie.

Se face mare nedreptate unui copil, când i se îngăduie să deranjeze Comunitatea. Dacă i se îngăduie să provoace turburare, prin strigăte și sgomote nepotrivite, sau să umble de capul său, copilul este jefuit de privilegiul de a desvolta și aprecia una dintre cele mai fine trăsături de caracter pe care trebuie să le posede omul, anume respectul. Mult mai bine ar fi să nu iei copiii la adunare dacă n'au învățat încă să stea liniștiți, decât să li se îngăduie să turbure pe alții, la serviciul divin. Dar și mai mult decât aceasta: nu e de loc bine a lipsi pe copii de această educație a respectului față de cele sfinte, lucru ce le-ar fi de folos în toată vieța. Prima lecție pe care trebuie s'o învețe

copilul, este respectul. Un copil educat în felul acesta se va ridica și va numi pe părinții săi fericiți.

Dar nu numai copiii trebuie să învețe a fi respectoși, ci și părinții, instructorii, predicatorii și tinerii. Și dacă cei cu răspundere ar da un bun exemplu, atunci multe din greutăți ar fi rezolvate. Înainte de a mostra pe tineri, cei mai în vârstă să ia seama a fi ei înșiși fără defect.

Se face prea multă cumpărare și vânzare în Comunitatea lui Dumnezeu. După ce Hristos a curățit templul, El „nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu”. Marcu 11, 16. Era Hristos prea strict? Unii poate zic: „Timpurile s'a schimbat. Poate că Hristos ar îngădui acum aceea ce a interzis pe vremea aceea”. Dar această scuză va părea foarte aspră pentru acei cari voiesc să-și păstreze respectul lor pentru lucrurile sfinte. Noi trebuie să restatornicim respectul pentru biserica lui Dumnezeu, dacă dorim ca Hristos să vină în mijlocul nostru fără biciu. Este de datoriu noastră a face această lucrare. Respectul în inimă va aduce respect la amvon și în adunare.

Umblați respectos cu Cartea lui Dumnezeu. E mai bine pentru predicator a explica cuvântul decât de a-l ține închis. Rugăciunea să fie rostită cu respect. Să se evite uitarea înapoi și împrejur prin adunare, răsfoirea cărții de cântece sau a Bibliei, a face sgomot din picioare sau prin mișcarea scaunelor. Cineva vorbește cu Dumnezeu; inimile tuturor să se înalțe în rugăciune către El. Păstrați tăcerea, dovediți respect sfânt.

Predicatorul să rostească cuvântul lui Dumnezeu cu respect sfânt. Nicio glumă, nicio poveste hazlie, nicio aluzie grosolană, niciun „joc de scenă”, nicio expunere oratorică să nu se facă la amvon. Niciun predicator nu poate predica pe Hristos și în același timp să se înalțe pe sine. Când predicatorul trebuie să dea mâna vizitatorilor, să nu vâneze după complimente, și nici să nu dorească laude, și să nu primească lingușiri. Dacă predicatorul vrea să

aibă complimente, apoi să le ceară dela soția sa acasă. Un cuvânt de sfătuire dela această sursă e mai de preț de zece mii de ori decât complimentele unor femei pătimăse.

Poporul să fie de asemenea cu respect sfânt. Predicatorul vorbește pentru Dumnezeu, el este gura lui Dumnezeu. El citește din Sfintele Scripturi. El repetă cugetările lui Dumnezeu. Niciun om nu poate da atenția cuvenită la ceea ce se vorbește, dacă în același timp caută a-și revizui chestiunile sale de afaceri. Nicio femeie care se gândește la îmbrăcăminte, vecinele sale și uită textul ce se citește, nu e destoinică pentru împărăția lui Dumnezeu. Locul unde trebuie să servim lui Dumnezeu cu toată mintea noastră este la serviciul divin. Un om al cărui trup este în adunare, dar al cărui spirit este la ocupația sa, nu ajută Comunității și nici nu respectă ziua cea sfântă a lui Dumnezeu.

A lua numele lui Dumnezeu în deșert

Mulți iau Numele Domnului în deșert în conversația lor zilnică. În această privință de asemenea am ajuns într'un nou timp. În trecut, se părea a fi numai o obicei al celor cu mai puțină cultură și din clasa mai de jos să jure la tot pasul. Dar astăzi, multe reviste sau cărți cu renume nu mai consideră ca o ofensă pentru cetitorii lor, de a tipări cuvinte de jurământ. Eroul jură. Eroina jură. Voturi și aluzii necuviințoase împetritează paginile. Murdăria și lipsa de respect abundă în diferite forme și colori. Numele lui Dumnezeu este tărit în noroi și restit cu buze necurate. Orice propoziție este combinată cu voturi glumețe, iar conversația pare a nu putea a fi întreținută fără a se face dese aluzii la Dumnezeu și la iad.

Cât de departe sunt astfel de conversații de idealul creștin! „Să nu jurați nicidecum; nici pe cer, pentrucă este scaunul de domnie al lui Dumnezeu; nici pe pământ, pentrucă este așternutul picioarelor Lui; nici pe Ierusalim, pentrucă este cetatea marelui Impărat. Să nu juri nici pe capul tău, căci nu poți face un singur păr alb sau negru. Felul vostru de vorbire să fie: Da, da; nu, nu; ce trece peste aceste cuvinte este dela cel rău”.

Mat. 5, 34—37. „Cuvintele Domnului sunt cuvinte curate”. Ps. 12, 6. Intreaga Biblie mărturisește despre aceasta. Ar fi bine, dacă cuvintele noastre ar fi așa.

Sunt mulți însă cari se laudă că ei nu jură, și nici nu iau Numele lui Dumnezeu în deșert, dar cari totuși sunt vinovați de călcarea acestei porunci. Cine n'a văzut câte o persoană pierzându-și cumpătul, care se putea stăpâni pe sine până la extrem, fără să zică vreun cuvânt, dar care iese din casă trântind ușa, manifestându-și astfel furia? O așa persoană n'a jurat, n'a zis poate niciun cuvânt, dar a dat pe față același spirit pe care altul îl exprimă prin jurăminte. Unul își găsește ușurare dându-și drumul la gură, iar altul prin trântirea ușii. Amândoi dau pe față însă același temperament. Oare raportul acestor două manifestări ale lipsei de răbdare vor fi notate de îngeri cu vreo deosebire unul de altul?

A lua numele lui Dumnezeu în deșert merge deci mai adânc decât cuvintele. A ne stăpâni de a

exprima vreun jurământ dar a ne manifesta aceleași simțiminte pe altă cale, poate fi considerat de cineva ca un merit. Dar nu ar fi mai bine să ne rugăm lui Dumnezeu pentru un spirit blând și liniștit, chiar și în mijlocul provocărilor, și să biruim asupra ispitei, decât să cedăm ei? Noi credem că Dumnezeu a luat măsuri ca să putem câștiga biruința.

Porunca a treia are de a face cu cugetele și intențiile inimii. Dacă vrem să respectăm pe Dumnezeu, și Numele Său, atunci cugetele noastre trebuie să fie îndreptate către El. Ascultarea de literă numai, nu e de ajuns. Noi putem profana pe Dumnezeu tot așa de sigur prin trupurile noastre ca și prin cuvintele noastre. Poate n'am depus niciodată un jurământ fals înaintea vreunei instanțe judecătorești, și totuși întreaga noastră viață poate aduce necinste numelui lui Dumnezeu. Păzirea poruncii a treia cuprinde în sine curăția vieții cum și curăția în vorbire. Dumnezeu să ne ajute să le păstrăm pe amândouă!

Un apel

Cu ocazia ținerii Conferințelor am avut în fiecare Conferință câte un curs special pentru instructorii școlii de Sabat a copiilor. Aceste cursuri au fost interesante și folositoare. Ele ne-au pus în cunoștință cu unele lucruri referitor la cari am dori să facem anumite observații.

Astăzi mai sunt unele Comunități în cari școala de Sabat a copiilor nu este organizată și se dă o prea puțină importanță acestei ramuri pentru copii. La acestea trebuie să spunem că nimic nu este mai important decât creșterea și educarea copiilor noștri. Școala de Sabat a copiilor este un instrument admirabil în direcția aceasta. Apelăm deci la toți frații cu răspundere în Comunitate ca să organizeze cât mai de grabă o asemenea școală de Sabat a copiilor acolo unde nu este și să aleagă persoane potrivite ca instructori. E bine ca fiecare școală de Sabat a copiilor să aibă toate uneltele necesare pentru predarea cu ușurință a lecțiilor pentru copii, ca: lecțiuni, masa cu nisip, diferite obiecte sau jucări, tablouri colorate, etc. Pe cât este cu putință urmăriți ca școala de Sa-

bat a copiilor să se țină într'o cameră separată.

S'a observat în unele locuri că în timpul predicii copiii sunt lăsați în voia lor în curte sau pe stradă. De aceea se recomandă ca toți copiii să fie adunați într'o cameră și să se țină cu ei un fel de serviciu divin așa după cum s'a arătat cu ocazia cursurilor ținute.

Referitor la copiii ai căror părinți n'au reușit să obțină libertatea lor în ziua Săbătilui recomandăm să se țină pentru unii ca aceștia ore speciale de școala Săbătilui în Sabat după amiază, iar unde nici aceasta nu este posibil să se țină, Dumineca. Lucrul principal este ca copiii să nu rămână fără educația primită din lecțiunile noastre.

P. H. Hermann

ANUNȚ

Aducem la cunoștința membrilor că prin anunțul făcut cu privire la colecțiile de reviste din anii trecuți, trebuie înțeles că fiecare colecție de reviste dintr'un an costă câte 50 sau 25 lei, potrivit revistei, iar nu că toți anii amintiți la o revistă costă la un loc doar 50 sau 25 lei.

In insulele mării

La 9 Martie m'am imbarcat din Marseilles pe vaporul Grandidier spre a vizita câmpurile noastre misionare din Uniunea Oceanului Indian. In această călătorie care m'a ținut mai mult de patru săptămâni departe de casă, am avut privilegiu să vizitez de fapt toate Comunitățile noastre din Madagascar, Reunion și Mauritius, și să întâlnesc pe toți misionarii noștri cum și familiile lor, cum și pe lucrătorii băștinași. In mica și frumoasa insulă Mauritius, care în întregime este acoperită cu o rețea de minunate drumuri pentru automobil, este ușor a ajunge la toate Comunitățile într'un timp scurt. Dar în Madagascar, cu distanțele cele mari de acolo, unde Comunitățile deseori sunt foarte depărtate, și unde drumurile nu sunt totdeauna bune — câteodată lipsind cu totul așa că ești nevoit să-ți croiești un drum prin câmpurile de orez în luntrișoare sub razele arzătoare ale unui soare tropical — se cere atât timp cât și putere fizică spre a ajunge în toate părțile unde este întemeiată acum lucrarea noastră.

Era o mare bucurie să întâlnești din nou pe iubiții noștri lucrători și membri din aceste câmpuri atât de îndepărtate. Fie ei albi sau negri, galbeni sau bruni, cu toții mă făceau a mă simți acasă. Este minunat cum Dumnezeu ne ja din diferite neamuri, rase și colori de pe pământ și umple în așa chip inimile noastre cu iubire și simpatie unul față de altul încât noi simțim în adevăr în inimile și sufletele noastre că aparținem aceleiași familii, și devenim atât de alipiți unul de altul în obștea creștină încât ne bucurăm când ne întâlnim, și vărsăm lacrimi când trebuie să ne despărțim!

De asemenea a fost un motiv de bucurie și mulțumire a găsi lucrători și membri plini de curaj în Domnul, hotărâți ca prin harul Lui să înainteze pe calea

cea bună. Este adevărat că unii, la fel ca și în țară, au oboseit și au căzut pe cale, dar, mulțumită lui Dumnezeu, un număr mult mai mare de noi convertiți au venit în Comunitățile noastre spre a le lua locul. Deși nu putem raporta o mișcare în masă către Comunitate, sunt fericit putând spune cu temeinicie că Dumnezeu a binecuvântat și înmulțit poporul Său și lucrarea Sa în Uniunea Oceanului Indian. S'au făcut progrese în toate cele trei insule pe care le-am vizitat. Comunitățile existente și-au mărit numărul membrilor, și noi Comunități și grupe se ridicase în alte locuri.

Madagascarul a fost primul câmp de vizitat. Când vaporul nostru și-a aruncat ancora în frumoșul port Majunga în zorii zilei de Sabat, 25 Martie, sufletul meu s'a umplut de bucurie când am putut zări fața fratelui Bureau, conducătorul Uniunii, care a venit cu o barcă să mă întâmpine. După ce s'au sfârșit obișnuitele revizii vamales, peste puțin timp ne găseam în frumoasa noastră capelă nouă în care eram așteptați de fratele Villeneuve și membrii acelei Comunități. După petrecerea mai multor Sabate singur pe vapor, ce bucurie simțeam putând să aduc închinare Domnului împreună cu iubiții frați și surori din Majunga, o parte dintre care îi întâlnisem într'o altă vizită a mea mai înainte! Dumnezeu binecuvintează lucrarea fratelui și soarei Villeneuve în acest centru important. Acum, având o capelă frumoasă în care pot aduna pe oameni, credem că Comunitatea va crește repede.

Dumineca am petrecut-o cu o Comunitate vie și în plină creștere situată cam la o sută de kilometri de Majunga, în drum spre Tananarive. Dis de dimineață, a doua zi, o parte dintre noi am pornit în niște luntrișoare pe un râu plin cu crocodili, și după ce am trecut un câmp de orez inundat am ajuns într'un sătuleț unde fratele Ville-

neuve și unul dintre lucrătorii noștri credincioși făceau vizite regulate. Aci se dezvoltase o minunat interes. Odăița folosită ca local de adunare poate primi doar o mică parte dintre oamenii cari vin. Când am fost noi acolo, cea mai mare parte dintre ascultători a trebuit să stea pe afară, silindu-se să asculte prin uși și ferestre. Din fericire, am avut vreme frumoasă. După serviciu de predică, toți ne-am îndreptat spre un mic basin unde șase suflete prețioase au fost immormântate cu Domnul lor în botez. Alții păzesc Sabatul și în curând vor fi gata pentru botez. Noi credem că având ajutorul și binecuvântarea lui Dumnezeu în curând se va putea organiza în locul acela o frumoasă Comunitate. Pentru ca să se întemeieze acolo o lucrare puternică, este de nevoie a se ridica o capelă simplă dar potrivită. Fratele Villeneuve spunea că dacă i-am putea da cinci mii de franci francezi ei ar face sacrificii și cu lucrare zeloasă ar fi în stare să ridice clădirea. Când, după întoarcerea mea în Franța, am amintit despre această nevoie în una din Comunitățile noastre, un frate a cărui inimă fusese mișcată de Dumnezeu, mi-a înmănat un plic în care erau exact cinci mii de franci. Banii au și fost trimiși, și îmi inchipui că în timpul acesta fratele Villeneuve și noii credincioși lucrează din greu la clădirea capelei. Astfel o altă umilă piatră de amintire va fi ridicată spre slava lui Dumnezeu în jungla Madagascarului.

După ce am petrecut câteva ore plăcute cu lucrătorii europeni și malgași în Tananarive, capitala insulei, unde este stabilit sediul misiunii noastre, ne-am grăbit să vizităm toate Comunitățile din Sud mai înainte de începerea adunării anuale. In această călătorie ne-am întristat aflând că unul dintre lucrătorii noștri băștinași fusese tare bolnav timp îndelungat.

Din această pricină ei nu fuseseră în stare să-și consacre atât de mult timp cât și putere pentru lucru ca altădată. Iubitul nostru frate Iacob și credincioasa lui soție erau încă foarte slăbiți. Sperăm ca în curând acești lucrători zeloși și temători de Dumnezeu, să se restabilească în curând.

În Antsirabe am fost bucușii putând să întâlnim pe veteranul misionar, fratele Long, și familia lui. După ce au lucrat timp de mulți ani în unul din climatele cele mai grele din Madagascar, acești consacrați lucrători de sigur că apreciază climatul cel sănătos din Antsirabe. Binecuvântarea lui Dumnezeu este asupra lucrării lor. În curând ei vor avea nevoie de o capelă mai mare.

Locul în care ne-am oprit imediat după aceea a fost Ambositra, un important orașel situat în unul din colțurile cele mai încântătoare ce pot fi găsite în Madagascar. Din pricina lipsei de local potrivit pentru adunare, lucrarea în locul acesta a suferit mult. Legea țării nu îngăduie ca să se țină adunări religioase în săli închiriate. Comunitățile trebuie să-și aibă capelle lor proprii. În timpul vizitei noastre am putut ca să cumpărăm, cu banii pe cari i-am avut, o proprietate într'un frumos cartier, și care cu puțină modificări și îmbunătățiri va sluji de misiune scopului nostru. Aceasta a adus o mare bucurie și curaj Comunității. Acum membrii Comunității spun că având binecuvântarea Domnului vor putea crește curând așa ca să ajungă o Comunitate puternică ce-și va trimite razelă ei de lumină departe în munții și văile învecinate.

La adunarea anuală din Tananarive au venit foarte mulți. Frații și surorile din Madagascar iubesc pe Domnul și lucrarea Sa sfântă. Ei poartă pe inimile lor o povară pentru progresul lucrării lui Dumnezeu și se bucură la fiecare semn de progres. Toți erau veseli aflând că anul 1938 fusese unul din cei mai buni din istoria misiunii, din punct de vedere al botezurilor. Fratele Bar-Joel, unul dintre lucrătorii noștri malgași cu experiență, a raportat două noi grupe de păzitori ai Sabatului în acest îndepărtat câmp, pe coasta de răsărit. Fratele Roger Guenin, secretarul pentru educație, dădu un raport foarte încurajator cu pri-

vire la progresul școlii. Școala noastră elementară din Tananarive are un număr de opt sute sau chiar mai mult de elevi. Pe prietatea cumpărată de curând la câțiva kilometri afară din oraș pentru școala misionară, o clădire mare și bine construită este aproape de terminare. Fratele Bureauad, conducătorul Uniunii a slujit și ca arhitect și ca antreprenor, și el merită a fi lăudat pentru lucrarea frumoasă pe care a făcut-o. Noi avem o clădire de școală ce ne face cinstă. Ne rugăm și nădăjduim ca această nouă instituție să se dovedească de mare folos lucrării lui Dumnezeu în Madagascar. Acum noi avem un loc unde tinerii acestui câmp misionar pot fi educați spre a-și face partea în vestirea soliei îngerului al treilea către poporul lor.

După terminarea adunării anuale, ne-am luat timp a vizita toate Comunitățile din vecinătatea capitalei. Comunitățile acestea au lucrat și au sacrificat cu toatele mult pentru a putea avea capellele lor proprii. Ei au ridicat clădiri trainice de cărămidă cari sunt o cinstă pentru lucrarea pe care o iubesc. Două din aceste capelle sunt încă fără podele. Dacă am avea bani, le-am putea da cinci sau șase mii de franci francezi spre a-i ajuta să-și termine aceste capelle.

În timp ce am stat la sediul Uniunii, ne-am ocupat mult timp cu lucrările de comitet. Într'un câmp așa de mare și crescând cum este Madagascar, sunt multe și deseori încurcate probleme ce-și cer deslegarea. Una dintre cele mai grele cât și una dintre cele mai urgente probleme este a găsi cum să facem față tuturor chemărilor stăruitoare de lucrători ce ne vin din câmpuri noi, fără ca să neglijăm lucrarea deja stabilită. Ca nicio-dată mai înainte, poporul lui Dumnezeu trebuie să strige la Domnul secerișului spre a trimite lucrători în câmpurile gata pentru seceriș. Madagascarul are nevoie de mai mulți lucrători, atât europeni cât și băștinași.

Înainte de a mă îmbarca pentru Reunion și Mauritius, am petrecut trei zile cu Comunitatea din Tamatave, unde am ținut mai multe adunări în fiecare zi. Tamatave este una dintre cele mai vechi și de asemenea una dintre cele mai mari Comunități pe cari le avem

pe insulă. În mod credincios ei au făcut ca lumina lor să strălucească mulți ani în acest aglomerat port de pe coasta de răsărit. Cât va mai dăinui lumea, fie ca această Comunitate să continue a lumina asemenea unei puternice torțe pe pământ și apă!

(Va urma)

A. V. Olson

(Urmare dela pag. 11)

Hotărâri

ca fiind o mare binecuvântare pentru multe persoane,

Recomandăm:

Ca și pe viitor, această frumoasă și nobilă lucrare să fie sprijinită cu un și mai mare zel de către toți aceia cari înțeleg însemnătatea ei.

Hotărârea No. 10. — Având în vedere lumina dată nouă în Cuvântul lui Dumnezeu și în Spiritul Profetic cu privire la păstrarea sănătății corporale și spirituale, prin folosirea unei alimentații sănătoase, prin igienă și prin evitarea excitantelor în general,

Recomandăm:

a) Abținerea totală a tuturor membrilor Comunităților, dela băuturi îmbătătoare și dela orice excitante în general.

b) Membrii să nu producă și să nu facă Comerț cu asemenea produse vătămătoare.

c) Să caute ca fructele să le întrebuințeze și să le vândă în stare naturală sau conservată.

d) De asemenea să nu facă niciun fel de Comerț în scopul hrănirii cu carne de animale necurate.

e) Cum ne găsim aproape de revedere Domnului Isus Hristos, să căutăm cu toții, ca pentru întreținerea sănătății Corpului nostru care este Templul Duhului Sfânt să urmăm toate sfaturile cari ne sunt date în Spiritul Profetic, cu privire la igiena și la folosirea unei alimentații sănătoase, spre a face toate în sensul Cuvântului din 1 Cor. 10, 31.

f) Pentru a face posibilă îndeplinirea celor de la punctul d, recomandăm să se înființeze pe cât posibil în fiecare Comunitate, Cursuri educative și de bucătărie, pentru membrii comunităților noastre ca să învețe cari sunt alimentele sănătoase, care e combinația și cea mai bună pregătire a lor, și cari sunt regulile necesare menținerii sănătății.

Raportul Adunării Generale a Conferinței Suceava - Prut

Conferința Suceava Prut și-a ținut prima Adunare Generală dela 31 August la 3 Septembrie 1939 în orașul Cernăuți, Sala Toinbeehalle.

Ca urmare a noiei organizări administrative a Țării pe Ținuturi, Conferința Moldova de Nord și-a încetat activitatea, în locul ei luând ființă Conferința Suceava-Prut, mărită și ca teritoriu și ca număr de membri.

Astfel, într-o atmosferă de mare solemnitate, președintele Conferinței, fratele Alexandru Popov, a deschis Joi 31 August 1939, orele 10.30 dimineața, prima ședință administrativă. Salutând întreaga adunare, dânsu a urat bun venit tuturor. Apoi a prezentat pe oaspeții sosiți: din partea Conferinței Generale; fratele Mac Guire; din partea Diviziunii Europene de Sud: fratele A. V. Olson și F. Charpiot; din partea Uniunii Române: frații Dumitru Florea, Petre Hermann, Ioan Reit, Victor Diaconescu, Gheorghe Stănică, Nicolae Ghiorghită; din partea Institutului Biblic fratele Ștefan Demetrescu; din partea Casei de Editură fratele Artur Văcăreanu; de asemenea era prezent întregul corp al lucrătorilor Conferinței. Președintele mulțumește tuturor pentru atenția dată acestei Conferințe, prin participare.

Cele 110 Comunități ce formează Conferința Suceava - Prut, au fost reprezentate prin 420 delegați și peste 1500 membri și vizitatori veniți din toate unghiurile acestor două Ținuturi ale Țării.

Pentru pregătirea și studierea diferitelor lucrări, potrivit organizației este ales un **Comitet Special**, compus din câte un delegat al fiecărei Comunități prezente, Comitet care — la rândul său — a propus alegerea următoarelor Comitete de lucru:

Comitetul de numiri compus din frații: Dumitru Florea, R. W. Reinheimer, P. Costomschi, D. Cureteu, Ilariu Voiticu, Ioan Melniciuc și Victor Stark.

Comitetul de acreditări compus

din frații: Dumitru Florea, A. Popov, P. Moroșan și Martin Kästner.

Comitetul de hotăriri compus din frații Victor Diaconescu, F. Charpiot, Șt. Demetrescu, Gh. Stănică, I. Reit, P. Hermann și N. Ghiorghită, V. Zamfir, N. Dorobăț, Th. Schuster, C. Grăjdinoiu Ionescu, Gh. Rădoi, Ioachim Hârceag, Vasile Bârsan, Ioan Fedoneac, I. Ganciar și Tănase Miriuca.

Trecându-se la prezentarea rapoartelor, președintele Conferinței prezintă raportul statistic, din care se constată că această Conferință astăzi are un număr de 4270 membri, grupați în 110 Comunități organizate.

Din rapoartele financiare se constată un spor la zecimi și dăruri, dovedindu-se astfel credințioșia membrilor din această Conferință în sprijinirea predicării Evangheliei. Cu această ocazie sunt povestite câteva experiențe făcute cu Dumnezeu de aceia cari au înțeles să încerce pe Dumnezeu conform textului din Maleachi 3, 10 prin credințioșia lor.

Comitetul de Numiri propune pe următorii frați ca slujbași ai Conferinței până la viitoarea Adunare Generală.

Președintele Conferinței: Alexandru Popov; Secretar și Casier: Gheorghe Rădoi; Secretar al Depart. Misiunii Interne și Binefacere: Vasile Zamfir; Secretar al Depart. școala Sabatului și Misionarii Voluntari: Thomas Schuster; Secretar pentru Depart. Publicațiilor: Urmează a fi numit ulterior de către Comitetul Uniunii și al Conferinței.

Comitetul Conferinței: A. Popov, Gh. Rădoi, T. Miriuca, V. Zamfir, R. W. Reinheimer, Ioan Petrescu, Iosef Tremel, N. Pahoncea și Ioan Melniciuc.

Comitetul de Socoli: Ștefan Antemciuc și Toader Bujor.

Propunerile Comitetului de numiri au fost primite cu mare majoritate de voturi.

Comitetul de Acreditări propu-

ne pe următorii frați spre a fi acreditați în lucrarea Domnului până la viitoarea Adunare Generală:

Predicatori: Alexandru Popov, Leon Bălan, Pavel Moroșan, W. R. Reinheimer, M. Kästner, T. Miriuca, Gh. Nahirni, P. Costomschi, A. Panait, Ioan Petrescu, Luca Constantinescu și Vasile Zamfir.

Propus pentru consacrare ca predicator: Teodor Melnic.

Ajutori predicator: Gh. Rădoi, N. Dorobăț, D. Cureteu, I. Pentelei, Gh. Cleuciuc, Gr. Ottschovschi, Th. Schuster și M. Kieltsch.

Lucrători Biblici: Leon Bilinschi și Zoe Bolotnicov.

Adunarea în unanimitate primește propunerile Comitetului de acreditări.

Comitetul de hotăriri a prezentat spre votare hotăririle publicate la pagina 11.

Toate aceste hotăriri au fost primite cu unanimitate de voturi și cu sincera dorință ca bunul Dumnezeu să ajute spre a le trăi în viața de toate zilele.

O mare reînsufletire s'a simțit cu ocazia acestei binecuvântate Adunări Generale. Vocea solemnă a evenimentelor ce se petrec sub ochii noștri, ne avertizează că venirea Domnului este aproape. Poporul credincios a venit într'un număr atât de mare la această Conferință, încât sala închiriată s'a dovedit mult prea neîncăpătoare pentru toți cei veniți să adădă cuvântul dătător de viață, astfel că s'a simțit nevoia instalării de megafoane în curte pentru a se face auzit cuvântul Vieții de toți cei prezenți. Orelle biblice și Conferințele serale au fost ținute de fr. Mac Guire, A. V. Olson, F. Charpiot, D. Florea, Șt. Demetrescu, Ioan Reit, P. Hermann.

În rezumat, următoarele solii și îndemnuri au fost trimise de Dumnezeu poporului Său cu ocazia acestei Adunări: „Timpurile solemne ce le trăim, cer o mai profundă cunoaștere a lui Dumnezeu, spre a fi zilnic conștienți de prezența Sa cu noi”.

Ziua Sabatului a fost ca o stea strălucitoare între celelalte zile de Conferință, în care am primit deosebit de mari binecuvântări.

Școala Sabatului a fost vizitată de peste 1700 persoane, colecta fiind în total de lei 3088 pentru școala Sabatului și 1669 pentru Fondul de Educație. După amiază a avut loc solemnitatea întăririi prin binecuvântare în slujba de predicator a fr. Teodor Melnic. Duminecă după amiază a avut loc o frumoasă serbare a Tineretului Advent din această Conferință.

La serbare, tineretul Conferinței prin cântări instrumentale și vocale și diferite recitări au adus multă bucurie și o nouă speranță celor prezenți.

Înainte de încheierea Conferinței s'a primit din partea Domnului Rezident Regal al Ținutului Prut, răspuns la telegrama trimisă de Adunarea Generală.

Într'o sinceră dorință de a pune în practică cele auzite și a trăi mai aproape de Dumnezeu și cu Dumnezeu, Adunarea Generală s'a

încheiat Duminecă 3 Septembrie 1939, orele 9 seara.

Facă Bunul Dumnezeu ca această adunare care a fost pentru toți cei ce au participat o pregustare din bucuriile cerului, să ne dea un nou imbold spre a rămâne credincioși până la sfârșit și astfel, cdată, să ne putem bucura în vesnicie cu Acel care Și-a jertfit scumpul Său sânge pentru mântuirea noastră. Amin.

Președinte: **Alexandru Popov**
Secretar: **Gheorghe Rădoi**

Raportul Adunării Generale a Conferinței Someș - Mureș

Cu ajutorul bunului Dumnezeu s'a putut ține prima Adunare Generală a Conferinței Someș-Mureș la Cluj, în sala spațioasă „Alexandru Davila”. Adunarea a fost deschisă Joi a. m. la ora 10, de fratele Președinte M. Manchen cu cântarea „Lucrarea Doamne este a Ta” și cu rugăciunea rostită de fr. Șt. Demetrescu.

Fratele Manchen cetind Psalmul 133 și Osea 14, 5. 6, a arătat că prin unire poată să crească poporul lui Dumnezeu și prin binecuvântările primite poate deveni o mireasmă plăcută pentru toată lumea.

Ca oaspeți au participat din partea Conferinței Generale fr. Mac. Guire; din partea Diviziunii Europene de Sud fr. A. V. Olson și F. Charpiot; din partea Uniunii Române fr. D. Florea, Gh. Stănică, P. H. Hermann, I. Reit, V. Diaconescu, N. Gheorghijă, iar din partea Institutului Biblic, fr. P. Păunescu și Șt. Demetrescu.

După ce s'a strâns legitimațiile dela delegații Comunităților, în număr de 514, fiind astfel majoritatea delegaților, s'a declarat deschisă ședința administrativă. Fratele Manchen arătând scopul reorganizării fostei Conferințe Transilvania, se trece la delegarea unui membru dintre delegații fiecărei Comunități în marele Comitet, care sub conducerea fr. D. Florea, președintele Uniunii Române,

propune numele persoanelor pentru următoarele trei Comitete.

Comitetul de Numiri: D. Florea, I. Prevlitz, D. Csongvai, R. Zenoviu, I. Töltésy, R. Schneider, N. Zsigmond, S. Csiky, I. Bubău.

Comitetul de Acreditări: D. Florea, M. Manchen, V. Truppel și W. Steinmeier.

Comitetul de Hotăriri: Șt. Demetrescu, P. H. Hermann, I. Reit, Gh. Stănică, N. Gheorghijă, D. Farkas, I. Lederhilger, B. Bartha, I. Pastor, I. Stitz, I. Pop, I. Kiss, și I. Matei, cari au fost unanim votați de adunarea delegaților.

A produs mare reînviore pentru întreaga adunare participarea la adunările ținute cu această ocazie, lecturile biblice ținute de fr. Mc. Guire și A. V. Olson. Au fost o mare binecuvântare pentru toți îndeosebi Sabatul, o pregustare a acelei mari sărbători când vom putea fi cu toții în împărăția lui Dumnezeu cu Isus și cu toți mântuiții împreună, în jurul Tatălui ceresc. În cele cinci adunări administrative, Comitetele au prezentat propunerile lor, cari au fost toate unanim votate.

Comitetul de Numiri a propus următoarele nume:

Președinte: M. Manchen.
Secretar Casier: I. Stitz.
Secr. pentru școala de Sabat și Tineret: D. Farkas.

Misiunea Internă și lucrarea de Binefacere: I. Lederhilger.

Secretar la Depart. publicațiilor: M. Hariuc, ajutor secretar, Desideriu Csongvai.

Comitetul Conferinței: M. Manchen, I. Stitz, D. Farkas, I. Prevlitz, D. Csongvai, V. Truppel, N. Zsigmond, S. Csiky, și Oct. Streza.

Comitetul de socoteli: A. Lederhilger și I. Ichim.

Comitetul de Acreditări a propus următoarele nume:

Predicatori: M. Manchen, V. Truppel, W. Steinmeier, Alex. Mustafa, B. Bartha, I. Prevlitz, R. Kestner, I. Pastor, F. Cionca, R. Zenoviu, D. Farkas, I. Töltésy, D. Csongvai, și Alex. Nemeș.

Pentru întărire au fost propuși: C. Csongvai, F. Ilyés, și I. Göfther.

Ajutori predicatori: S. Taiti, Lederhilger și I. Sallai.

Misionari autorizați: I. Stitz, M. Hariuc, și D. Csongvai.

Comitetul de hotăriri a prezentat hotărârile publicate la pag. 11.

Conferința a luat sfârșit cu serbarea Tineretului Advent, din care ținem să amintim în mod deosebit producția Orchestrei de Mandoline din Sibiu. Mulțumind bunului Dumnezeu pentru multele binecuvântări primite, și rugând ca să ocrotească pe poporul Său cât și Țara noastră în aceste vremuri grele, ne-am despărțit în buna nădejde că Domnul va fi cu toți ai Săi.

Președinte, **M. Manchen**
Secretar, **I. Stitz**

Hotărîri

Hotărîrea No. 1. — Având în vedere că în aceste timpuri grele bunul Dumnezeu a păstrat pace și liniște în Țara noastră; a dat înțelepciune Stăpânirii Țării, ca să asigure liniște pentru orice lucrare bună, adică și pentru binefăcătoarea lucrare de evanghelizare și de înălțare a popoului prin Evanghelie; a dat putere și tact conducerii lucrării noastre să reprezinte cu demnitatea cuvenită lucrarea încredințată nouă de Domnul și să arate foloasele ei pentru popor; a păstrat statornici și activi în credință pe toți membrii Comunităților noastre și a dat zel misionarilor noștri ca să rămână credincioși la datorie în condiții atât de protivnice. Pentru toate acestea țin-m să mulțumim din inimă iubitorului nostru Tată ceresc și-L rugăm călduros să binecuvinteze și mai departe pe M. S. Regele, Înalta Cărmuire și Țara întreagă, cât și pe credincioșii Săi și lucrarea lor.

Totdeodată rugăm pe bunul Dumnezeu să ne ajute la o și mai deplină consacrare întru apropiata terminare a lucrării Sale în noi și în toată lumea.

Hotărîrea No. 2. — Față de bunăvoința Înaltei Stăpâniri, ca dorințele ei de asigurare în țară a deplinei libertăți constituționale pentru toate confesiunile să fie împlinite și față de noi, cetățenii de Confesiunea Evanghelică a Adventiștilor de Ziua Șaptea, dându-ni-se astfel puțința să facem în Țară tot binele la care bunul Dumnezeu ne dă înțelepciune, zel și putere;

Ținem să prezentăm ca congres, Înaltei Cărmui, respectuoasele noastre mulțumiri și asigurarea devotamentului și deplinei noastre supunerii cetățenești; să rugăm conducerea noastră, să prezinte acestea din partea noastră în telegrame de mulțumire către M. S. Regele, către Domnul Prim Ministru, către Domnul Ministru de Culte, către Domnul Rezident Regal și Domnul Comandant al Armatei cât și către Domnul Primar al Municipiului.

Hotărîrea No. 3. — Având în vedere că solia din Isaia 58, privește în întregime lucrarea A. Z. Ș., și că pe lângă reforma Sabatului, care este o lucrare a bisericii din timpul de apoi, tot în acest capitol, Domnul ne invită și la o lucrare de binefacere și ajutorare pentru cei săraci. **Recomandăm:**

a) Să organizăm în toate Comunitățile noastre, Cercul de binefacere „TABITA”.

b) Să ne ocupăm cu strângerea de haine și procurarea de alimente, și astfel să ajutăm pe copiii orfani, pe

văduve și nevoiași fără deosebire de neam și religie.

c) În orașele mai mari și acolo unde se poate, să organizăm bucătării gratuite pentru copiii orfani și pentru nevoiași.

d) Să ne oferim cu plăcere serviciile noastre în lucrarea de binefacere întreprinsă de Guvern, sprijinind ofensiva sanitară și orice lucrare pentru binele obștesc în satele unde locuim.

Hotărîrea No. 4. — Având în vedere tot mai multa dorință a membrilor noștri de a sluji ca Evangheliști, **Recomandăm:**

Să rugăm comitetele Comunităților noastre, ca să aleagă pe membrii cei destoinici pentru participarea la aceste cursuri de Evangheliști Voluntari, cari vor folosi în lucrarea lor cât mai mult scrierile noastre religioase.

Hotărîrea No. 5. — Pentru că prin Spiritul Profetic, Domnul învață pe poporul Său să pună mult preț pe o cât mai temeinică și completă educație, și pentru că educația cea mai bună, în temere de Domnul este de mare folos, atât fiecăruia personal, cât și comunității și lucrării Domnului;

Recomandăm:

Ca pretutindeni în Conferința noastră, Comunitățile să indemne și să incurajeze pe tineri, de a vizita Școala noastră de educație, „Institutul Biblic” din Brașov, spre a se forma și a crește în credință statornică și spre a putea ajunge și de folos lucrării misionare din Comunități și de ori unde.

Potrivit Spiritului Profetic, Comunitățile chiar să ajute la plata taxelor pe tinerii merițiși dar lipsiți de mijloace și să-i indemne să vină la Școală chiar în toamna aceasta.

Hotărîrea No. 6. — Având în vedere că am ajuns la un timp deosebit și foarte serios, când, cum zice Domnul: „oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor cari se vor întâmpla pe pământ”.

Hotărîm:

a) Să lămurim bine tineretul nostru despre aceste timpuri.

b) Să indemnăm tineretul să se consacre pe deplin Domnului fără rezerve, și să se pregătească trupește, sufletește și spiritual pentru timpul și lucrarea ce ne stă în față; și chiar acum, în măsura puterilor și cunoștințelor, să ia parte activă la diferitele ramuri ale lucrării misionare.

c) Pentru a immulți cunoștințele lor cu privire la doctrinele biblice, la Istoria Mișcării Advente, etc., în-

demnăm tineretul nostru să ia parte la noul curs progresiv de studii sistematice, quadrienal, plănuit de Dep. M. V. a Uniunii noastre, ca astfel să devie tot mai capabil pentru lucrarea Domnului. Având în vedere că s'a editat în limba română și maghiară cartea: „Solii către tineret” de soră White, indemnăm pe tineri să-și procure această carte și să o studieze.

d) Pentru ca tineretul nostru să-și poată ajunge ținta propusă, e necesar ca toți tinerii noștri de ambele sexe să fie membri regulați ai Cercului M. V. fie la seniori sau la juniori. Ca atare, rugăm pe toți cei cu răspunderi în Comunități, să lucreze în această direcție, ca toți tinerii să fie înrolați în Cercul Misionarilor Voluntari, iar unde nu este încă organizat astfel de Cerc, să se organizeze numaidecât.

e) Pentru a desvolta și educa tot mai bine tineretul nostru și pentru a desvolta și instrui conducători pentru tineret, hotărîm să rugăm conducerea Uniunii, să facă și alte planuri noi, spre exemplu: să avem un nou congres pentru tineret, și alte reuniuni în natură, etc.

Hotărîrea No. 7. — Conștiinței de faptul că Școala de Sabat este pentru mișcarea adventă în genere, și pentru fiecare membru în parte o binecuvântare mare, în timpuri normale precum și în timpuri de criză,

Hotărîm:

a) Să indemnăm din nou pe toți credincioșii, tineri și bătrâni, să se înscrie ca elevi în școala de Sabat, și să vină regulat și punctual la școala de Sabat, să studieze regulat lecțiunile și să contribuie cu darurile lor pentru progresul lucrării. Indemnăm de asemenea pe părinți, să facă tot posibilul ca să aducă și pe copiii lor la școala de Sabat.

b) Acolo unde cursul respectiv pentru instructorii școlii de Sabat nu s'a executat încă, să se ia măsuri ca acest curs să fie organizat și executat.

Hotărîrea No. 8. — Având în vedere importanța vremurilor de azi și simțind nevoia cea mare pentru ridicarea la un nivel spiritual mai înalt a comunităților noastre în pregătirea pentru a întâmpina pe Domnul la venirea Sa în mărire,

Recomandăm:

Ca fiecare membru din comunitățile noastre să-și procure și să-și formeze o bibliotecă cu scrierile Spiritului Profetic, cetindu-le cu mult interes și făcând așa ca ele să poată fi cetite și studiate de cât mai multe persoane.

Hotărîrea No. 9. — Deoarece lucrarea de răspândirea literaturii religioase în popor s'a dovedit, în efectele ei, ca bună moralizatoare și

(Urmare la pag. 8)

Misiunea Internă

Responsabil: I. Reif

Programul din luna Ianuarie

Spiritul Profetiei

Program

Cântare de deschidere

Rugăciune

Studiu biblic asupra Mișcării Advente

Cântare

Lectură: „Darul profetic în Biserică”

Apelul presbiterului — Biblioteca Spiritului profetic

Colectă

Cântare de închidere

Rugăciune

Notă către conducători. — Comitetul Uniunii române a recomandat ca un Sabat să fie deosebit ca o zi în care în toate Comunitățile noastre să se dea o atenție deosebită importanței locului pe care l-a ocupat și încă îl mai ocupă Spiritul Profetiei, și va continua să-l ocupe în sânul rămășiții bisericii lui Dumnezeu.

S'a aranjat un program cu un material deosebit, și care va este prezentat aci. Recomandăm călduros ca el să fie folosit cu credințioasă de predicatorii și presbiterii Comunităților cu ocazia serviciului deosebit din Sabatul dela 6 Ianuarie 1940.

Lumina minunată ce a venit Adventiștilor de Ziua Șaptea prin acest dar în rămășița bisericii nu poate niciodată fi prețuită pe deplin. Că noi ne găsim în mijlocul primejdiilor zilnelor din urmă, nu este nicio îndoială, însă în față ne stau primejdiile și mai mari. Acestea sunt arătate în mod lămurit în îndemnurile cele atât de folositoare date în scrierile Spiritului Profetiei. O scurtă referire este făcută în următoarele cuvinte atât de cunoscute.

„Mi s'a arătat poporul lui Dumnezeu așteptând ca să aibă loc o schimbare, — ca ei să fie cuprinși de o putere constrângătoare. Însă ei vor fi desamăgiți, deoarece sunt greșiți în judecata lor. Ei trebuie să lucreze; trebuie ca ei înșiși să pună mâna la lucru, și cu multă căldură să strige la Dumnezeu ca să ajungă a se cunoaște bine pe ei înșiși. Scenele cari trec în fața noastră sunt îndestul de impresionante spre a ne face să ne ridicăm și să ducem în grabă adevărul la inimile tuturor aceloră cari vor asculta. Se-

cerișul pământului este aproape copt”. — „Mărturie”, Vol. I, p. 261.

Intr'un timp ea acesta este de cea mai mare importanță ca poporul lui Dumnezeu să fie strâns unit în bandele obștei și iubirii creștine, și ca noi să ajungem tot mai familiarizați cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu lumina ce a fost revărsată asupra Bibliei prin îndrumarea deosebită dată acestui popor în minunatele scrieri ale sorei E. G. White. Din toată inima nădăjduim că întreaga biserică, tânăr și bătrân, va ajunge la prețuirea neasemuitului sfat inspirat dat nouă ca popor, și că acest sfat va fi studiat, păstrat cu scumpătate și aplicat în vieța Comunității la fel ca și în vieța fiecărui membru al ei.

„Sfârșitul este aproape. Comunitățile noastre să se ridice. Puterea lui Dumnezeu de convertire să fie experimentată în inimile membrilor în parte, și atunci vom vedea lucrările cele mărețe ale Spiritului lui Dumnezeu”.

Mișcarea Adventă

1. In iubirea lui Dumnezeu pentru oameni, ce plan minunat a fost anunțat, prin care omenirii i se da ocazia să se pregătească pentru judecată? Mat. 24, 14.

2. Ce viziune asupra acestei lucrări mondiale i-a fost dată profetului Ioan pe insula Patmos? Apoc. 14, 6.

3. Care era prima avertizare a acestei solii, către toți oamenii? Apoc. 14, 7.

Notă.— Aceasta este în parte un citat din porunca a patra, care îndeamnă la păzirea Sabatului, monumentul creațiunii, semnul Creatorului.

4. Care lucru deosebește pe oamenii chemați să ducă această solie a Evangheliei? Apoc. 14, 12.

5. La ce trebuie să se aștepte păzitorii acestei porunci că vor avea să întâmpine din partea urzitorului păcatului și al rătăcirii, când vor duce această solie a Evangheliei la oameni? Apoc. 12, 17.

6. Ce dar special necesar pen-

tru călăuzire și îndrumare este prezis ca venind rămășiții bisericii? Apoc. 12, 17; 19, 10.

Notă.— Rămășița nu avea doar să păzească „poruncile lui Dumnezeu”, ci de asemenea ei trebuia să aibă și „mărturia lui Isus Hristos”, care este „duhul proorocii”.

7. In ce fel conduse și călăuzi Dumnezeu în vremurile vechi o mișcare deosebită? Osea 12, 13.

Notă.— Pentru a fi drept îndrumător și călăuzitor în acea organizată mișcare a Exodului unui popor care era în așteptarea primirii legii Sale, Domnul puse în Biserică Sa din vechime darul Spiritului profetiei, într'un chip deosebit. Acuma, mișcarea Adventă este ridicată pentru a reprezenta legea Sa sfântă înaintea întregii lumi. Intreaga profetie a vorbit despre pregătirile căii Domnului în zilele din urmă. Timpul pentru deosebita lucrare de pregătire a căii Sale a venit. Este timpul prezis de Isaia: „In același timp, Domnul își va întinde mâna a doua oară”, și lucru demn de luat în seamă e că acest a doua oară e

„ca să răscumpere rămășița poporului Său, . . . dela cele patru capete ale pământului”. Isa. 11, 11. 12. Strângerea rămășiții din toate neamurile, este lucrarea deosebită a soliei poporului Advent care păzește „poruncile lui Dumnezeu”. Și când profetul Ioan vede pe insula Patmos lucrarea rămășiții, răspândind chemarea lui Dumnezeu în cele patru colțuri ale pământului, profetul vede în mijlocul ei și Spiritul profetiei, întărindu-i spre a întâmpina ultimele asalturi ale lui Satana, și a face lucrarea dată lor. Lucru minunat, acest dar al profetiei a fost folosit în nașterea acestei mișcări advente, și încă mai departe soliele sale sunt de nevoie pentru a ne călăuzi până ce lucrarea se va fi terminat.

W. A. S.

Darul profetic în biserică

Dumnezeu are pe pământ o organizație cunoscută sub numele de **Biserică**. Ea este comoara cea mai scumpă a Sa pe pământ. Prin bi-

serică a fost păstrată o cunoștință despre El. Vorbind despre biserică în pustie, cetim: „Printr'un prooroc a scos Domnul pe Izrail din Egipt, și printr'un prooroc a fost păzit Izrail”. Osea 12, 13. Izrail a fost scos și păzit nu prin prooroci, ci „printr'un prooroc”. Dumnezeu vorbi bisericii Sale în pustie prin Moise. **Poporul veni la Moise să afle îndrumare. El stătu pentru ei în locul lui Dumnezeu.** Moise spuse: „Poporul vine la Mine ca să ceară sfat lui Dumnezeu”. Exod. 18, 15. **Chestiunile obișnuite aveau să fie prezentate spre a fi rezolvate de către bărbății pricepuți aleși în acest scop, însă chestiunile de mare însemnătate aveau să fie aduse înaintea lui Moise.** Fiecare profet de seamă după Moise, a întreținut aceeași legătură față de biserică. Cetim: „Când se ducea cineva să întrebe pe Dumnezeu, zicea așa: **'Haidem, să mergem la văzător!'** Căci acela care se numește azi prooroc, se numea odinioară văzător”. 1 Sam. 9, 9.

Veni un timp când conlucrătorii cei de aproape cu Moise, au zis: „**Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi? Și Domnul a auzit?**”. Dumnezeu și-a arătat desaprobarrea Sa. El le spuse: „Cum de nu v'ați temut... să vorbiți împotriva robului Meu, împotriva lui Moise? Domnul S'a aprins de mânie împotriva lor... Norul s'a depărtat de pe cort. Și iată că Maria era plină de lepră, albă ca zăpada. Aaron s'a întors spre Maria; și iată că ea avea lepră”. Atunci Aaron a rugat pe Moise zicând: „Ah, Domnul Meu, nu ne face să purtăm pedeapsa păcatului pe care l-am făcut ca niște nechibzuți, și de care ne-am făcut vinovați... **Moise a strigat către Domnul, zicând: 'Dumnezeule, Te rog, vindec-ol!'**” Dumnezeu, ca răspuns la rugăciunea lui Moise, a vindecat-o, însă a poruncit ca „să fie închisă... șapte zile afară din tabără”. Num. 12. **Aceasta trebuia să fie o învățătură pentru poporul lui Dumnezeu în toate vremurile.**

Este adevărat că Dumnezeu vorbește prin Maria și Aaron, căci ei de asemenea erau profeți, însă nu în același sens în care era Moise.

Când Aaron fusese ales de Domnul a fi conlucrătorul lui Moise, legătura Sa față de Moise fu-

sese arătată în chip lămurit. Domnul zise lui Moise: „**Fratele tău Aaron va fi proorocul tău (nu proorocul Meu).** Tu vei spune tot ce-ți voi porunci Eu, iar **fratele tău Aaron va vorbi lui Faraon**”. Exod 7, 1. 2. Mult mai lămurită este îndrumarea următoare: „**Tu îi vei vorbi, și vei pune cuvintele în gura lui; și Eu voi fi cu gura ta și cu gura lui; și vă voi învăța ce veți avea de făcut. El va vorbi poporului pentru tine, îți va sluji drept gură, și tu vei ține pentru el locul lui Dumnezeu**”. Exod 4, 15. 16. Aci este arătat în chip lămurit legătura care trebuia să existe între Moise, profetul lui Dumnezeu, și Aaron. **Moise stătea pentru el în locul lui Dumnezeu, așa că atunci când Aaron se ducea să întrebe pe Dumnezeu, el venea la Moise.**

Spiritul de independență dovedit de Maria și Aaron puse stăpânire și pe alți conducători și mai târziu se dădu pe față într'o formă mult mai gravă. Core, Datan și Abiram erau conducători în această răsvrătire. Cu ei erau întovărășiți două sute cincizeci din fruntașii adunării, „din cei ce erau chemați la sfat, și cari erau oameni cu nume. Ei s'au adunat împotriva lui Moise și Aaron, și le-au zis: **'Destul căci toată adunarea, toți sunt sfinți... Pentru ce vă ridicați voi mai presus de adunarea Domnului?'** Num. 16, 1—4. Ei susțineau că **bisericii ca un corp îi era dat să conducă treburile ei, și că aceasta nu trebuia să fie lucrarea unei persoane aparte.** Invinuirea lor era: „Vrei să mai și stăpânești peste noi”. v. 13.

Poporul socotea pe acești invinuitori că ar fi **oameni buni, însă Domnul spuse lui Moise să vorbească adunării și să-i avertizeze, lucru ce el îl făcu în chipul următor: 'Depărtați-vă de corturile acestor oameni răi, și nu vă atingeți de nimic din ce este al lor, ca să nu pieriți odată cu pedepsirea lor pentru toate păcatele lor... Iată cum veți cunoaște că Domnul m'a trimis să fac toate aceste lucruri, și că nu lucrez din capul meu... Dacă Domnul va face un lucru ne mai auziți, dacă pământul își va deschide gura ca să-i înghită cu tot ce au, așa că se vor pogori de vii în locuința morților, — atunci veți ști că oamenii aceștia au hulit pe Domnul. Pe când isprăvea el de spus toate aceste**

vorbe, pământul de sub ei s'a deschis în două. Pământul și-a deschis gura, și i-a înghițit, pe ei și casele lor, împreună cu toți oamenii lui Core și toate averile lor... Un foc a ieșit dela Domnul, și a mistuit pe cei două sute cincizeci de oameni”. Num. 16, 26—35.

Că acești oameni de seamă și socotiți sfinți au exercitat o influență grozavă împotriva lui Moise se va vedea din cele ce urmează. „A doua zi, **toată adunarea copiilor lui Izrail a cărit împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron, zicând: 'Voi ați omorât pe poporul Domnului'**”. Vers. 41.

Referindu-se la venirea lui Hristos, Moise spuse copiilor lui Izrail: „Domnul, Dumnezeuul tău, îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un prooroc ca mine; să ascultați de el!” Deut. 18, 15. Cu privire la Profetul făgăduit, Dumnezeu spuse: „Voi pune cuvintele Mele în gura Lui, și El va spune tot ce-i voi porunci Eu. Și dacă cineva nu va asculta de **cuvintele Mele, pe cari le va spune El în numele Meu, Eu îi voi cere socoteală**”, Vers. 18 și 19.

Hristos a menținut față de poporul din zilele Sale **aceiași legătură pe care Moise a menținut-o față de poporul din zilele lui. Pavel, vorbind despre Hristos, spuse: 'După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul'**. Ebr. 1, 1. 2. Hristos „era un prooroc puternic în fapte și în cuvinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod”. Luca 24, 19. **Aceiași care vorbi prin Moise vorbi prin Hristos, și tot El zise: 'Dacă nu ascultă pe Moise și pe prooroci, nu vor crede nici chiar dacă ar învia cineva din morți'**”. Luca 16, 31.

Darul profetic în Biserică nu avea să înceteze cu Hristos. El însuși spuse: „Să nu credeți că am venit să stric Legea sau Proorocii; am venit nu să stric”. Mat. 5, 17. El nu veni să distrugă planul statornicit de Dumnezeu. Atât **legea cât și profetii** aveau să continue. Pavel, în scrisoarea sa către biserică din Corint, referindu-se la **biserica lui Hristos chiar înainte de a doua Sa venire**, spune că nu va duce „lipsă de niciun fel de dar, în așteptarea arătării Domnului

nostru Isus Hristos". 1 Cor. 1, 7. Rămășița bisericii va păzi „poruncile lui Dumnezeu și va ține mărturia lui Isus Hristos”. Apoc. 12, 17. Și „mărturia lui Isus este duhul proorociei”, ni se spune în Apocalips 19, 10. **In rămășița bisericii, poporul, când vine să întrebe despre Dumnezeu, va spune din nou: „Veniți, să mergem la văzător” pentru a putea face deosebire între adevăr și rătăcire.** În alte cuvinte, ei vor spune „la lege și la mărturie! Căci dacă nu vorbesc așa, este fiindcă în ei nu e nicio lumină”. Ișa. 8, 20 trad. engl. Dumnezeu va lua iarăși din spiritul care era asupra profetului de seamă și va pune asupra poporului Său, și atunci va fi o împlinire a prezicerii: „Fiii și fiicele voastre vor prooroci”. Ioel 2, 28. Rugăciunea lui Moise va primi răspuns: „Să dea Dumnezeu ca tot poporul Domnului să fie alcătuit din prooroci”. Num. 11, 19.

De abia după moartea Domnului Hristos a venit Spiritul Sfânt asupra acelor care trăiesc într-o așa strânsă tovarășie cu El. De abia după ce El fusese luat, ei aujunseră să aprecieze pe deplin cuvintele vorbite de El, și merse-ră din casă în casă învățând și predicând; erau săvârșite minuni, bolnavi erau vindecați, și mii erau convertiți.

După revărsarea Spiritului lui Dumnezeu în ziua de Rusalii, Petru zise: „Această este ce a fost spus prin proorocul Ilie: ... Voiu turna din Duhul Meu peste orice făptură; feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci”. Ioel 2, 28. Această profecie a lui Ioel pe care o amintește Petru s'a împlinit atunci **numai în parte.** Împlinirea ei deplină avea să aibă loc în zilele din urmă. Aceasta va fi văzut în legătură cu profetia: „Voi, copii ai Sionului, bucurați-vă în Domnul, Dumnezeu vostru, căci El v'a dat ploaia timpurie într'o mică măsură, (aci de sigur avea să se spună despre revărsarea Spiritului lui Dumnezeu la Rusalii), și El vă va trimite ploaie timpurie și târzie”. Ioel 2, 23. În Răsărit, ploaia, căreia „ploaia timpurie” îi este simbol, cade la vremea semănatului, pentru a face cu puțință încolțirea seminții și a ajuta colțului cel fraged să răsară. Ploaia târzie cade aproape de încheierea timpului de copt și pregătește

cerealele pentru seceră. Aceasta reprezintă lucrarea Spiritului Sfânt. Spiritul Sfânt este dat pentru îngrijii de procesul creșterii spirituale, dela o stare la alta. Coacerea cerealelor preînchipue desăvârșirea lucrării lui Dumnezeu în suflet. Atât ploaia timpurie cât și cea târzie sunt de nevoie. Dacă primele ploi nu-și fac lucrarea, ploaia târzie nu poate aduce roada la desăvârșire. **Nu mai aceia cari au primit deplinul folos de pe urma ploii timpurii sunt pregătiți pentru ploaia târzie, sau reînvierea dela fața Domnului.**

La această vreme se referă Petru când spune: „Pocățiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină dela Domnul vremile de înviere, și să trimeată pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi prooroci din vechime”. Fapte 3, 19—21.

Din aceasta se va vedea că o putere mult mai mare decât aceea dovedită la Rusalii va însoți lucrarea ultimă a Evangheliei. După Rusalii, „Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți”. Fapte 2, 47.

„Și, în fiecare zi în Templu și acasă, nu încetau să învețe pe oameni, și să vestească Evanghelia lui Isus Hristos”. Fapte, 5, 42. Toate acestea au avut loc în timpul ploii timpurii. Deplina împlinire va fi dovedită înainte de a doua venire a lui Hristos.

Când Spiritul lui Dumnezeu pune stăpânire pe inimi, și „bărbații și femeile ce alcătuiesc obștea bisericii își unesc eforturile lor cu acelea ale predicatorilor și slujbașilor Bisericii”, lucrarea lui Dumnezeu pe pământ se va termina curând.

D. H.

Biblioteca Spiritului profetic

Presbiterul Comunității sau conducătorii lucrării misionare să atragă deosebita atenție asupra publicațiilor sorei E. G. White, publicate în limba română, îndemnând pe membri să și le procure:

Parabolele Domnului Hristos; Colportorul ca evanghelist; Hristos, Lumina lumii — Experiențe și Viziuni — Educație — Solii pentru Tineret — Divina Vindecare — Rămășița Bisericii nu este Babilon — Sfințirea vieții — Calea către Hristos — Suferințele lui Hristos — Mărturii pentru Comunitate, Vol. I și Vol. II.

Cincisprezece minute misionare

Sabatul dela 6 Ianuarie, 1940

LUAREA UNEI HOTARIRI

Secerișul, iar nu aruncarea seminței este care hotărăște valoarea muncii neobosite și credincioase a plugarului. Tot așa este și în cele spirituale. Obținerea de rezultate, strângerea de snopi este dovada muncii semănătorului spiritual. Studiarea atentă și cu rugăciune ar trebui să caracterizeze pe toți aceia cari sunt angajați în lucrarea de câștigare de suflete, fie că aceasta va fi făcută prin răspândirea sistematică a literaturii, prin lucrarea biblică, evangheliismul laic, ori o combinație a două sau a toate trei, în scopul de a aduce pe oameni a lua o poziție pentru Hristos.

Vă prezentăm pe scurt câteva idei:

1. Roagă-te continuu pentru persoanele pentru cari lucrezi.

2. Îndeamnă și pe alții să se roage în acest scop.

3. Fă vizite personale dese la aceia

față de cari este întreprinsă o lucrare personală.

4. Du-le literatură potrivită care să-i întărească în credință și în hotărâre.

5. Dacă poate fi obținută conlucrarea unui predicator sau a unui lucrător biblic, un asemenea ajutor aduce incurajarea de nevoie.

6. Pune revista de Comunitate, „Curierul Misionar”, în mâinile acelor cari sunt pe pragul hotărârii.

7. Caută să ajungi la stabilirea altarului familiar în acea familie.

8. Introdu lecțiunile școlii de Sabat.

Sabatul dela 13 Ianuarie, 1940

CULEGEREA SECERİȘULUI

Subiectul din săptămâna aceasta este așa de strâns legat de acela din săptămâna trecută încât ne simțim constrânși a repeta că dovada unui efort pentru câștigarea de suflete este

(Urmare la pag. 16)

Cercul Tabita

Programul din luna Ianuarie

Potrivit cu timpurile grele, când mulți au nevoie să fie ajutați, mângâiați și sprijiniți cu ajutoare materiale și cu sfaturi folositoare, cred că e bine să observăm și sfaturile ce ni se dau prin Spiritul profeției.

„Faceți lucrarea de ajutorare creștină, hrânind pe cei flămânzi și îmbrăcând pe cei goi. Aceasta va avea o mult mai largă influență pentru bine decât ținerea de predici. Faptele ca și cuvintele de simpatie sunt de mare nevoie. Hristos începu lucrarea soliei Sale prin fapte de iubire și binefacere. Acești lucrători să meargă din casă în casă ajutând acolo unde este nevoie de ajutor și când se prezintă ocazia să vorbească de istoria crucii. Hristos trebuie să fie subiectul lor. Ei nu trebuie să insiste asupra subiectelor de doctrină, ci să vorbească despre lucrarea și sacrificiul lui Hristos. Ei să insiste asupra neprihănirii Sale, descoperind în viețile lor neprihănirea Sa”. — „Mărturii”, Vol. VII, p. 227. 228.

„Frații și surorile mele, predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu pentru servire. Nu lăsați să treacă nicio ocazie nefolosită. Vizitați pe cei bolnavi și suferinzi și arătați un interes binevoitor pentru ei. Dacă este cu puțință faceți ceva pentru a le ușura existența. Prin aceste mijloace veți putea ajunge la inimile lor ca să le vorbiți un cuvânt despre Hristos”. — Idem, Vol. IX, pag. 36.

Creдем deci că e timpul sosit să începem în toate comunitățile noastre a organiza cât mai bine lucrarea de binefacere. Iată câteva din lucrările ce putem face:

1. În orașele mai mari sau în orice localitate să se studieze planul înființării unei bucătării gratuite unde să fie hrăniți zilnic copiii orfani și săraci de pe la școli.

2. Strângeți de pe la persoane mai cu stare, hăinuțe rămase dela copiii, ori cum ar fi, apoi acestea să fie curățite, cărpite și aranjate de către surorile din cercul Tabita și astfel să fie îmbrăcați copiii să-

raci. Faceți o serbare în Comunitate cu acea ocazie, invitând pe toți cei ce au dat hainele să vină a vedea cum ele sunt împărțite copiilor săraci.

3. O mare primejdie distrugătoare ce bătute la noi este alcoolul. Noi cari suntem cu toții strict abstenenți dela orice băutură alcoolică, să lucrăm din răputeri a salva pe oameni din ghiarele alcoolului. Să ținem peste tot conferințe antialcoolice, — cu proiecțiuni luminoase, atât la sate cât și la orașe. Crima, desfrăul, sărăcia, lenea, boalele și toate relele sunt în cea mai mare parte rezultatul vinului, al țuicii, etc.

4. Căutați ca potrivit cu statutele „Samariteanului Milos” Art. 4, să țineți cursuri de bucătărie așa încât surorile cele mai pricepute în gătirea bucatelor sănătoase și simple, să învețe grupuri de fete și femei, cum să gătească bucate bune și gustoase din produsele ce se găsesc în părțile acelea.

Pentru a veni în ajutorul surorilor noastre, am tipărit o **Carte de bucătărie** specială cu mâncări simple și foarte gustoase și potrivit reformei sanitare. Folosiți această **Carte de bucătărie** la cursurile pe cari le țineți, și faceți ca în fiecare familie să se găsească această mult prețioasă Carte de bucătărie. Prețul ei este numai de 20 lei. Cereți-o prin Cercul Misionar al Comunității.

„Dumnezeu dorește ca în fiecare loc oamenii să fie învățați cum să folosească produsele cari se pot obține cu ușurință. Învățătorii înțelepți ar trebui ca să arăte popoului cum să folosească în condițiile cele mai bune produsele cari pot fi obținute prin partea locului lor”. — „Mărturii”, Vol. VII, p. 132.

„Este în planul lui Dumnezeu ca în fiecare loc bărbații și femeile să fie încurajați să-și desvolte talentele lor pregătind bucate sănătoase din produsele naturale ale pământului lor. Dacă ei privesc la Dumnezeu întrebuițând înțelepciunea și priceperea lor sub că-

lăuzirea Spiritului Sfânt, vor învăța cum să transforme produsele naturale într-o hrană sănătoasă”. — Idem, pag. 133.

Afară de aceasta, acum în timpul iernii e bine să se țină cursuri cu frații noștri agricultorii din orice parte a țării, învățându-i cum să-și cultive ogoarele lor ca să aibă mai mult folos din truda și osteneala lor.

„Agricultorii creștini pot face o bună lucrare misionară ajutând pe săraci să-și găsească căminuri și învățându-i cum să-și cultive pământul, făcându-l mai productiv. Învățați-i cum să folosească uneltele de agricultură, cum să pregătească diferitele recolte, cum să planteze și să îngrijească pometurile. . . . Să se arate metode potrivite acelora cari sunt binevoitori a le primi. Dacă unii nu doresc să le vorbiți despre asemenea idei bune, atunci lecturile să fie date pe tăcute. Veghiați asupra culturii propriilor voastre pământuri. Picați câte un cuvânt vecinilor voștri când puteți și lăsați ca secerișul vostru să dea dovada metodelor bune. Arătați-le în felul acesta ce se poate obține din pământ atunci când este lucrat cum trebuie”. — Idem.

Tot odată vă rog cordial să cereți dela predicatorul Dvs. formularul de raportare a lucrării de binefacere și să-l completați cu toată lucrarea ce-ați făcut-o în anul 1939 și să-l trimiteți imediat pe adresa mea la București.

Asemenea vă rog să cereți orice sfaturi scriindu-mi ce-ați făcut și ce doriți a face pentru viitor, cât și orice experiență din lucrarea de binefacere. Folosiți ocazia și faceți câte o fotografie cu orice ocazie în lucrarea de binefacere și o trimiteți pe adresa mea ca să fie publicată.

Mulțumindu-vă cordial, rog pe bunul Dumnezeu să vă ajute și să vă însoțească în această lucrare nobilă de binefacere și pentru anul 1940.

Al D-voastră frate și conlucrător

Ioan Reit

Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu,
No. 116. București IV.

Cincisprezece minute misionare

rodirea iar nu aruncarea seminței sau plantarea.

Dacă s'a avut grijă de o cultivare făcută cu credințioșie, atunci cu siguranță că va fi un seceriș, și sfârșiri credințioase trebuie depuse pentru strângerea cerealelor și roadelor.

Deseori s'a atras atenția asupra lucrării în urma activității în Campania de Toamnă, și acuma vrem să accentuăm din nou asupra acestui punct. Noi credem că un efort bine chibzuit pentru a folosi cât mai bine interesele găsite în lucrarea cu Campania de Toamnă, va aduce drept rezultat un bogat număr de noi membri.

Ori unde s'au răspândit scrierile noastre în cursul ultimelor săptămâni și luni, ar trebui să se caute ocazii pentru ținerea de studii biblice în vederea aducerii oamenilor la o hotărâre.

Sabatul dela 20 Ianuarie, 1940

EXPERIENȚE ȘI MARTURISIRI PERSONALE

Ce aduce o mai mare mulțumire și pace în suflet decât a vorbi un cuvânt pentru Hristos, fie despre minunata Sa bunătate și puterea Sa susținătoare, fie cu privire la străduința noastră misionară făcută în numele Său? Pentru unii cari sunt timizi și găsesc că este greu să vorbească înaintea unui grup de oameni, este o mare luptă să se ridice și să dea mărturia lor personală pentru Isus. Dar ce bucurie și mulțumire aduce în inimă când această timiditate și teamă este învinsă, și când ne ridicăm să spunem ce este în inima noastră și ce am fost în stare a săvârși pentru Domnul.

Totuși, în afară de bucuria ce vine din povestirea experiențelor, este încă un factor de o importanță mult mai mare și anume însuflețirea și încurajarea pe care o dăm altcuiva ce încă nu avusese experiența intrării în lucrarea misionară personală. Nimeni nu poate să-și dea seama cât bine poate săvârși sau de ce binecuvântare și însuflețire poate fi vreunui suflet când este redată o mărturisire și o experiență folositoare.

În una din Comunitățile noastre este un băiețuș de vreo trei ani care mișcă adânc inimile fiecăruia ce este de față atunci când, stând alături de mama sa la adunarea de rugăciune, își înalță dulcea lui mică rugăciune în glasul lui copilăresc: „Iubesc pe Isus din toată inima mea"! În adevăr, chiar un copil îi va conduce. De aceea să fim tot atât de credințioși ca și acest copilăș, făcând cunoscut iubirea noastră pentru Isus și străduința noastră

pentru El, amintindu-ne totdeauna îndoita binecuvântare ce vine pentru noi înșine și pentru alții.

Sabatul dela 27 Ianuarie, 1940

SECRETUL SUCCESULUI — RUGĂCIUNEA

Rugăciunea este un lucru simplu, totuși este de o mare putere. Prin rugăciune s'a săvârșit lucruri minunate. Ea deschide Marea Roșie pentru Izrail. Ea făcu soarele să stea pe loc. ea aduse foc din cer pe altarul lui Ilie, ea vindecă pe bolnavi și invie pe morți în zilele trecute. Rugăciunea are aceleași posibilități astăzi ca și în zilele de altădată.

Rugăciunea este telegrafia fără fir a Cerului și a creștinului. Niciun vrăjmaș nu poate întrerupe această linie. Gratiile închisorii pot înconjura pe cineva, groapa leilor poate fi locul său de odihnă, totuși linia rugăciunii la cer rămâne deschisă.

Noi nu trebuie să ne rugăm numai pentru binele și tăria noastră personală, dar lucrarea misionară făcută fără rugăciune nu își va îndeplini scopul. Activitățile pentru câștigarea de suflete în favoarea altora, dacă sunt săvârșite cu rugăciune fierbinte, sinceră și necontenită, vor aduce un rod încurajator. Rugăciunea este adevăratul secret al adevăratului succes în străduințele noastre pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu.

„Rugăciunea cea simplă aranjată de Spiritul Sfânt se va înalța prin porțile întredeschise. . . . Rugăciunile acestea, amestecate cu tămiaa desăvârșirii lui Hristos, se vor înalța ca un miros bine plăcut la Tatăl, și răspunsurile vor veni". — „Mărturii", Vol. VI, p. 467.

Țineți arzând lampa rugăciunii, căci în ea este lumina vieții. Faceți din casele și Comunitatea voastră un templu al rugăciunii.

ANUNȚURI

Croitorie Parisiană. Fostă membră a Asoc. A. Z. Ș. predau curs practic și teoretic scurtă durată, preț avantajos. Se dă Sâmbăta liber. Str. Povernei 9, în curte prima ușă la stânga.

Vând mașini de tricotaș, diferite numere, noi și de ocazie, primesc orice fel de reparațiuni ce țin de această branșă. Dau și învățătură în scurt timp celor ce doresc să învețe tricotașul. Pentru informațiuni, doritorii se vor adresa printr'o carte postală la adresa: Ilie Firică, str. General Eustațiu, 47, București VI. (prin Ferentari)

Caut un motor pentru circular Marca Deutsch sau Internațional 4—6 H. p. A se adresa: P. Petrof, str. Frumoasa, No. 13, Bazargic.

Sora Elena Sârbu, în etate de 16 ani, membră a Comunității Chișinău, a fost chemată de Domnul la odihnă în ziua de 17 Septembrie, 1939. A primit botezul în anul 1938 și nu mult după aceasta a intrat în lucrarea de colportaj, în care a activat până în ultimile zile ale vieții.

Chiar și în timpul bolii, când se simțea mai bine, pornea din nou la lucru cu multă râvnă și devotament. În această lucrare de colportaj, sora Elena Sârbu a dat dovadă de un curaj, cum rar se întâlnește la cei cari iau parte în această lucrare. După o suferință de câteva luni, a adormit în Domnul cu nădejdea vie că la învierea dreptilor va primi și ea răsplata, după cum spunea și apostolul Pavel: „M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința. De-acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da, în ziua aceea", Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui".

M. Hioră

M. Hioră

Sora Maria S. Tampa, în etate de 56 de ani, membră a Comunității Bran, a adormit în Domnul în ziua de 27 August, 1939, după multe și lungi suferințe. Ea a trăit adevăratul 21 de ani și a rămas credințioasă

până când a trecut la odihnă. Avem încrederea că Bunul Dumnezeu o va învia la arătarea Sa în mrire.